

ئاد

شانۆگەرییەک لە چوار تابلۆدا

نووسەر: ئاسۆل قوگارد

وەرگیر: خالد خاکی

کەسایەتیهکان:

جان John

وینستۆن Winston

(دوو زیندانی)

ئەم شانۆگەرییە بۆ هەوێل جار لە دووهمی ژولای (کەمبەداری) سالی 1973 بە دەورگیرانی جان کانی John Kani و وینستۆن ئین تشونا Winston Ntshona و دەرھێنانی ئاسۆل قوگاردەوێ پێشکەش کرا.

تابلوی ههول

سهكۆيهك له ناوه راستی شانۆ، نوینه گهري ژووریکي زیندان له جزیره ی رۆبین **Robben** دایه. هه ندئ به تانی و راخه ری پنیوستی زیندانیه کان ریک و پیک له سه ری هه لچنراوه. دولچه ناویک و په رداخیکی ته نه که له سوچیکدایه. فیتویه کی درێخایه ن وه ک فیتوی گه می یاخو فیتوی کارخانه کان.

به پزاننی تیشک دهوری سهكۆکه روون نه بیته وه. چۆنیته ی پزاننی تیشک به له ونیکه که نه ئی خه نه کیک به ده ور سهكۆکه دا هه لکه ندراره.

دوو زیندانی، جان له لای راستی شانۆ و وینستۆن له لای چه په وه له خه نه کی به نوور خولقینراودا به شیوه ی پانتۆمیم عه رز هه لئه که نن و زیخه که ی نه گویزنه وه. جل و به رگی تاییه تی زیندانیه کان (کراسیکی خۆله میشی و شهروالیکی کورت) یان له به ردایه و سه ریان تاشراوه. چۆنیه تیان و نیشی که سه ریان پیوه ی قاله، نوینه ری بۆشیه تی بێگاره. هه ر کام به نۆره فه رخونی خه یالی پی زیخ نه که ن و به هه ول و ته قه لای نیجگار نه بیه ن بۆ شوینی که نه وی تریان عه رز هه لئه که نی و له وی رۆی نه که ن. و روونه که تا کۆتایی دنیا نه زیخ که م نه بیته وه و نه بێگار کۆتایی پی دئ.

دهنگی هه ناسه برکیان و جیره جیره ی فه رخون و بۆله بۆلی هۆدۆشه **Hodoshe** ی چاودیریان – به واته ی خۆیان کیچی نه وسن- ده گاته گوئ.

دهنگی فیتوو- ده ست له نیش هه لده گرن و شان به شان رانه وه ستن. ده ست و پیی ته نیشت یه کیان به که له چه و زنجیر پیکه وه ده به سترئ، ده ست نه که ن به را کردن.

جان ورته ی دۆعا کردنی دئ و وینستۆن ریتمی راکردنه که یان که سی پییه به فیکه راده گری. ناتووانن تیژ هه لئین و دیاره که به ر زه بر و زهنگ نه که ون. مستیکی قورس نه درئ به چاوی وینستۆنا و شه قیکیش له لاقی جان نه درئ که نه بیته هوی پا لیک نالان و نازاریان. به م شیوه، نه نجام نه گه نه به ر ژووری زیندان، گیانیان نه پشکنن. ده ست و پایان نه که نه وه و فرییان نه دهنه ناو ژووره که و درگیان له سه ر دانه خه ن. هه ر دوو کیان پرش و بلاو بوونه ته وه. ماوه یه ک هه ناسه یان سواره و بیده نگ و بی هیز وچان نه گرن.

پاشان له سه ره خو و به نازاره وه سه رنجی برینه کانیان نه دن. وینستۆن چاوی و جان لاقی. وینستۆن نه نالئینی و نه وه ن درێزه ی پی نه دات که جان واز له برینه که ی خۆی نه هینی و به زگه خشی بۆ لای وینستۆن نه چی و له برینه که ی ورد نه بیته وه. ناله ی وینستۆن ورده ورده نه بی به رق و بوغز، جان گمیز نه کاته مشتی و نه یه وی چاوی وینستۆنی پی بشواته وه. له م کاته دا رقی پۆنگ خواردوی وینستۆن نه توقی و به توندی له جان دوور نه که وه یته وه و به زگه خشی له دوی درگی ژووره که نه گه ری. جان هه ول نه دات نه هوه نی کاته وه. چون هاوارو بانگ نه بیته هوی گه رانه وه ی هۆدۆشه و نه زیه ت و نازاری زیاتری نه مان. نه نجام وینستۆن درگا نه بیته وه به لام پیش نه وه ی فریا که وی له درگا بدات، جان راینه کیشیته دواوه.

وینستۆن: (زۆر توره نه نه ری نی) هۆدۆشه!

جان: چ ده کمی وینستۆن؟ ناگات له خۆته!؟

وینستۆن: کارم پییه تی. ئه بی ببینم هه ر ئیستا ئه بی رایکی شمه دایره ی به رپرسیاری زیندان. ئه بی بفا می من چم بۆ برا وه ته وه. له سه ر منیان داسه پاندوه که تا ماوم له زیندانا بم. بریار وانه بووه که به ئه شکه نجه بکوژریم.

جان: واز بینه پیوا! که می هه را برین!؟

وینستۆن: بێجای کرد. من ئه بی...

جان: کردی و نه ولاتریش. له کۆلمان به رو.

(وینستۆن ناکاوه ی دی نه بیته وه. جان وانه زانی قسه کانی چوه به گوئی وینستۆنا. به لام نیجگار زوو تی نه گات که وینستۆن ده س به گوئی خویناوی نه ما نه هینی. ترسیکی ناکاو

بهروکی جان نهگريت. دست به گوئی خویا نههینی. قامکهکانی خونیاوی نهبی. پیکدا
دهروانن)

وینستون: برای هاو ولاتم (بارنهگوردی، نیستا وینستون خهریکی گوئی جانه. عارهق و
خوینی چاوی خو نهسری، تاوهکو باشتر بیبینی، جان بی تاقهته و وینستون نهیهوی نهوهونی
کاتهوه)

وینستون: (پاش پشکنینی برینهکه) وایش نییه (به گوشه کی کراسهکه کی خوینهکه نهسری)
جان: (ددا نه چیره نهکات) نهو خویرییه نهمرؤ باش دهسی به سهر و گوئلاکمانا هینا. (به
بزوه) راپورتی ههوالهکان و رهچاو کردنی چونهتی ههوا. دهسه لاتداری رهشکان له لایمن
حکومتهتی سپی پیستهکانهوه درا به فلچیا. هیزی رهشکان قوندرهکانی ون کردوه. لاقی
برپنداره و نهشلی. دهسه لاتداری رهشکان سبهینی پیخاوس بهرو نوردوی نیشی بنگاری
ههلی. چونهتی ههوا له ههریمدا و مک خوی دهمنی. شلیوه و چهخماخه و رنگه ریژنه
خهست و خولیش بهردهوامه. ههوا لاینهکانی تر گهرم و خوش رهچاو دهکری (وینستون
خوینهکه کی سرپوهولهپال جان دا رانهکشی و چاو و لوت و گوئی زیخاوی خو پاک نهکاتهوه)
وینستون: زیخ! زیخی زهریا کونهکه. کاتی لاهووم به زیخهکان یاریم نهکرد. له قهرای
گولی سینت ژورژ، ههول روژی سالی نوی. به زیخ مالمان دروست نهکرد.

جان: جا ووتوو! نیمهیش نهچووین بو نهوی. دوا... (پشوویک، بز نهگری و سهری
نهخوری) دوا کریسمهس پیش نهوهی بمگرن لهوی بووین. گشتمان چووبووین. شیرینهکه،
موند Monde کچه چکولهکه له ناو زیخا یاری نهکرد. بو جیژنانه دولچه و بیلیکی
بچووکمان بو کری بوو...
وینستون: دهی...

جان: نهمرؤیش نورهی باوکی بوو (به حهسرهتهوه سهر نهلهقینی) وینستون نهزانی نه
خوراگریه له میژودا نهووسریت؟! خوراگرییم بیوینه بوو. من پیانوم کاکو خوم پیان. ههر
چمن ههگه هودوشه تهنا پینج دهقیقه درهنگر دهسی پی ههنگرتایهتین له ژیر بیگارا نهزام و
نیمشهو له جزیردا نهبووینه خاوهنی کورپهیک... لهوانه بوو دهس کهمه گریان.
وینستون: منیش...

جان: وا دیار بوو تا یهکی له نیمه نهکوژی دهس ههنگر نابی.
وینستون: نهو نیازهیشی بوو.

جان: نهم بهیانیه کاتی گوتی: ههر دووکتان له قهرغه نیش نهکن. ووتم باشه. نهمرؤ نورهی
منه ناوی زهریا بهینم و بیکهکه خهنهکهکه. نهو زور کهیفی له کارهیه. بهلام کاتی نامازی به
فهرخونهکان کرد زانیم مهبهستی چیه (سهری نهخوری) ههول پیکه نیم. پاشان بهرم به
پیکهینی خو گرت و له دوایشدا رقم له تو ههستا. تهواو کاس و ور ببووی و مک گهوج
تماشات نهکردم.

وینستون: هودوشهیش نهمهی نهویست. نهویست نیمه رقمان لهیهک بیت.
جان: نهوسا نهم رقمه دریزهی نهخایاند. تو رقت له من نهبوو و منیش له تو... تو منت به
تاوانبار نهزانی و منیش تو. توتکهسهگه، زوریش گهوج نییه.
وینستون: رنگه ههگه خوا بواپت له دهسی بهاتایی.

جان: چی؟
وینستون: نهوهی که نیمه لهگهل یهک بکاته دوژمن. بهلام نهو نیسانه و نیسانهکانیش نهجام
مانوو نهبن. نیژم... بیت چونه؟! نیمه هیشتا ماوین چون هودوشه مانوو ببوو.
جان: نهی سبهینی؟

وینستون: کی چورانی؟!
جان: ههگه جار تر دهنگی نهو فهرخونانه بیسم، تهنا نهت ههگه ناوی حیاتی پی بیی...
وینستون: (لهسهر خو و بی داوکی) کی چورانی (بیدهنگی)

جان: (نەروانیرە وینستۆن... ویدەچی وینستۆن لە جان تی-نەگەیشتیی. جان لەسەر وتەى خۆ بە لەونیکى تايهت پىدادهگرئ) من زۆر رقم له تویه.

وینستۆن: (مەبەستى جان تیدەگات) تىگەیشتم... منیش ئیجگار رقم له تویه.
جان: (دەست ئەنیتە سەرشانى وینستۆن. براپەتیان وەك جارى جاران بەردەوامە، جان بە نەرمى رادەوہستى) لڤكەكە لە كوئىیە؟

وینستۆن: ھەر لەم ناوہدايە. بگەرە بیدۆزەرۆ.
جان: تۆ خۆت پىشورد (بە شەلە شەل لە دوى لڤكە نەگەرئ)

وینستۆن: خۆ من ژنى تۆ نيم. بگەرە خۆت وەیدۆزە.
جان: (كوتە پارچەپەك كە لڤكەى ناوہ لای دۆلچەكەيە و جان ئەيبینتەوہ) ئەوہتا... ئەشا لە كوئى دايە. ھەگە ھۆدۆشە بىت و ئەمە لیرەدا ببینى ھاوارى ئەگاتە ئاسمان و ئەنەرىنى: ئەمە لڤكەى كى بە ئەوسا ئەلىى چى؟

وینستۆن: ئەلىم: لڤكەى ئەوہ قوربان.
جان: چیت ووت؟ (بیری ئەكەویتەوہ كە نەبى رقیان لە يەكترىت) ئى... راست ئەكەى... ھى منە قوربان (بو وینستۆن) كاتى خۆت ئەشۆى بە لڤكەى خۆت خۆ پشۆ.

وینستۆن: باشە... لڤكەى ھەر دووكمانە قوربان!
جان: ھەگە وا بلئى. قور ئەكەى بە سەر ھەر دووكمانا. (كراسەكەى دانەكەنى كە خۆى پشوات. وینستۆن قنگە سیگارىك و شەمچەپەك كە لە پشت دۆلچەى ناوہكە دايشاردوون ھەلنەگرئ و قنگە سیگارەكە دانەگرسىنى) تىيان ريام. چ روژىكى درێژە. وینستۆن! ئەزانى ھەگە كاترمیری ئەو چەتاوہى كە قنوی پشوو لئەدات لە داوہ بووايەت ئیستابش لەوى بووین؟ (سى چوار بزماری ژەنگاوى لە گىرفانى نەينى شەروالەكەى دەر نەھىنى و تماشای وینستۆنى ئەدات) بروانە!

وینستۆن: چىيە؟
جان: ملوانكە... بو لای بزمارەكانى تە...
وینستۆن: ملوانكە؟!
جان: ملوانكەى ئانتىگۆن.

وینستۆن: واز بىنە پياو... ناھە... (بزمارەكان بە رڤەوہ نەدا بەعەرزى و مژ لە جگەرەكەى ئەدات) نەعلەت لە تۆيش و ئانتىگۆنىش.
جان: ورىنە مەكە. ديسان بەزمەكەيە. تۆ خۆت برىارت دا (بە شەلە شەل نەچى بو لای بەتانبەكەى وینستۆن و ملوانكەيەكى ناتەواوى بە بزمار دروست كراو ھەلنەگرئ) زۆرى نەماوہ تەواو بى. بروانە سى قامك و بزمارى. ھەر سى قامك و بزمارى (ملوانكەكە لای وینستۆنەوہ دانەنى. وینستۆن سەر بانەدات. ئەبۆلىنى و بەرڤەوہ مژ لە جگەرەكەى ئەدات)

ئىتر قسەى قور مەكە. تا حەفلەكە شەش روژمان ماوہ. ئىمەيش ھەلبژىرياوين. برىارمان داوہ بو ھەقالە زىندانىەكانمان شانوگەرىيەك پىشكەش كەين. ئانتىگۆن پىويستىيەكى زۆرى ناوى. دەرەقتى دىن. شەش روژ ماوہمان ھەيە و ئەتوانىن باش پەرداختى بكەين (خۆى نەشوات)

وینستۆن: ئەى خوا ھاوار. جان! ئىمرو ئىمەيان بردبوو بو بىگارى. ھۆدۆشە راوىناين و تىرى تى ھەلداين تۆ بى و خوا واز لە مروڤىكى شەق و شرى وەك من...
جان: نەعلەتى! پىت وایە كى بە لڤكەلنا ھەلدى؟ منیش ماندووم. بەلام برىارمان داوہ... زووبە... ھەر سى قامكو...

وینستۆن: بزمارى! (سەر بانەدات) ھەى... ھەى... ھەى...
جان: چىيە؟ ديسانىش ناز و نوزە؟ (دەست لە خۆشتن رادەگرئ) گوڤگرە... بەندى چل و دوو خەرىكى راھىنانى سەماى شەرى زولون Zulu ھەندىتر خەرىكى نامادە كردنى ئاوازيكن. تەنيا لىرمیە كە ھەمىشە شەر و قرە و ناز و نوزە. ئىمرو مل ئەدەى و سبەى پاشگەز ئەبىتەوہ. بەيانى كە چووین بو بىگار و ھەقالەكانى ترمان دى چىيان پى بلئىن؟ (وینستۆن رانايەت.

لاسارییه‌که‌ی کار نه‌کاته سهر جان. نه‌نجام لفته‌که‌ی به‌ره و ونستون فری نه‌دات) ها بی‌گه
خوت شور. (خوی خهریکی دروست کردنی گهردن بهن نه‌بی. ونستون له ژیر لچه‌وه
ورده بۆله‌ی دی و دهس نه‌کا به خو شوردن) نه‌لین چاکی مه‌که با خراب نه‌بی. نه‌مه نه‌مه‌یه.
کار چون وا نه‌بی. نیمه هیشتا نه قسه‌کان نه‌زانین و نه هات و چوکان. به بروام شانوگره‌یه‌کی
ریک و پیک دهر نه‌چی. (ونستون ههر ورده بۆله‌یه‌تی. جان ملوانکه‌که هه‌لدینی) بروانه...
زوری نه‌ماوه ته‌واو بی. ههر سئ قامکو...

ونستون: بزمارئ.

جان: دیتت؟ زور ئاسانه... ئو شتانه‌ی که دوتنی و وتم له بیرته؟ مهرج نه‌که‌م هیچت له بیر
نه‌ماوه. دیسان نه‌بی سهر له نوت دهر پیکه‌ینه‌وه. ئانتیگون کی‌یه؟... کریتون کی‌یه؟...

ونستون: ئانتیگون دایکی پولی نیس...

جان: هه‌ی قسه‌ی قور... (به راستی توره نه‌بی) ونستون! چهن جار پیت بلیم؟ ئانتیگون
خوشکی ئو دوو برایه، نه دایکیان. ئه‌وه‌ی تو ئه‌لی شانوگره‌یه‌کی تره.

ونستون: باشه... باشه... ببوره.

جان: ههر نه‌مه نه‌زانی... باشه... باشه چی باشه؟! (ملوانکه‌که لا نه‌بات) وهره، نه‌مه دوا
رایه... خوام به خوا...

ونستون: جان...

جان: وهره... بو دوا را چیرۆکه‌که‌یت بو ئه‌گیر مه‌وه... هه‌گه نه‌مشو له به‌ری نه‌که‌ی، سه‌یه‌نی
به دایره‌ی به‌رپرسیاری زیندان رانه‌گه‌ینم. خوت باش نه‌زانی که به‌رپرسیاری زیندان کی‌یه،
هو‌دۆشه به لایه‌وه جووجه‌له‌یه.

ونستون: هه‌ی خوا به زیایی نه‌کا. به روژا عهرز هه‌لکه‌ندن و هه‌لاتن، به شه‌ویشا شانوگره‌ی
و ئانتیگون و...

جان: بیدنگ به و دانیشه (به زور لای خویه‌وه دایه‌نیشینی. ونستون کاتی جان قسه‌ی بو
نه‌کات ههر به‌وه پارچه‌ ته‌ره‌ی که لفته‌ی ناوه خوی وشک نه‌کاته‌وه) ئه‌ونه‌ی که لاژت دی
ئه‌ونه خهریکی شانوگره‌یه‌که بوایه‌تی ده‌می بوو له‌بهرت کردبوو.

ونستون: باشه... بیژره بزنام.

جان: گوئگره، ئیستا تابلوی لئیرسینه‌وه‌ی ئانتیگونه، وایه؟

ونستون: با وایی.

جان: هه‌وه‌ل، تاوانبار. کی تاوانباره؟

ونستون: ئانتیگون.

جان: ئاسمان کۆله‌که‌ی ئه‌وی (له به‌رده‌میا له‌سهر عهرزکه نه‌نووسن) ده‌سه‌لات‌دار کی‌یه؟

ونستون: کریتون.

جان: بژیت. کریتون، کریتون شا ده‌سه‌لات‌داره... ئیستا تاوانی ئانتیگون چیه‌ی؟

ونستون: ئیبتیوکلنسی برای ناشتووه.

جان: نا. نا. نوکه خو‌لکه! نا. که‌ی فیر نه‌بی؟ چهن جار بلیم؟ ئانتیگون پولی نیسیسی ناشتووه.

برا یاخیه‌که‌ی. پیم ووتی خو، ئو برایه‌ی که وه‌ک نیمه یاخی ببوو... باشه؟

ونستون: تیگه‌یشتم.

جان: که واته تابلوی هه‌وه‌ل، لئیرسینه‌وه (له‌سهر عهرزکه نه‌نووسیت) ده‌زگای ده‌سه‌لات‌داری
موری چهن تاوانی ئه‌نی به ناو چاوی ئانتیگون دا. پیریستی له تاوانه‌کان. ناگاداری فر و فیلی

دام و ده‌زگای ده‌سه‌لات‌داری خو هه‌ی؟! تابلوی دوو ههم داکۆکی یا مل‌دانی ئانتیگونه... وایه؟

ونستون: وایه.

جان: زور چاکه. ووتمان ئانتیگون مل‌ه‌دا و خو به تاوانبار نه‌زانی یاخو داکۆکی نه‌کا و نه‌لی
بی‌تاوانه؟

ونستون: بی‌تاوانه

جان: (له خو نه نهوئ که توره نه بی) بروانه وینستون، نیمه نامانهوئ له سهر نهم باسه بدوین. من وتوئنم انین که نانتیگون بی تاوانه به لام له شانوگره که ددان به تاوانبار بوونی خو ئه نی. وینستون: نا، جان نانتیگون بی تاوانه.

جان: له شانوگره که ددان...

وینستون: (رقی هله نه ستی) چاوی شانوگره که دهرئ! روونه که نانتیگون بی تاوانه. نهو مافی رهوای خوئی بووه که براهی بنیژی.

جان: مهلی چاوی شانوگره که دهرئ. مهجورین واکهین. له شانوگره که ددان نانتیگون بی له تاوانی خو ئه نی.

وینستون: (به بیزه وه مل نه دا) باشه! با به که فی تو بی.

جان: که فی من و تو نی یه. له شانوگره که ددان...

وینستون: تاوانباره!

جان: به لی، تاوانباره (توره له سهر عه رزه که نه نووسی)

وینستون: تاوانباره!

جان: تابلوی سیه هم، داوای سووک کردنی باری تاوان. تابلوی چوارهم، باسیکی کورت له لایهن شاهیده کانی دام و ده زگای دمه لآتداری. دهر کردنی حوکم و سلامه تی تو. دهی. دس پی بکه.

وینستون: چی؟

جان: (رانه وه ستی) تهرین که.

وینستون: نیمه نیستا تهرینمان کرد.

جان: من تهرینم کرد. نیستا نورهی تویه.

وینستون: (پیش له دس پیکردنی راهینان به رقه وه لفکه که تور نه داته سوچی) بیگاری بکه، هملی...

جان: مهیخه نهوئ (لفکه که هله نه گری، قه دی نه کات و لای نه بات) کاتی شانوگره که پیشکش کرییت. شانازی بیوه نه که ی. (به شهله شهل نه چی بو لای به تانیه که ی و

ملوانکه یه کی به کشته ک و ته نه که ی درگای قوتوو مره با دروست کراو دهر نه هی نی) بروانه وینستون! میدالی کرییونه. پیت چونه؟ ها؟ (نه یکاته ملی) تو تو تهرین نه که ی، منیش

ملوانکه که ی نانتیگون تهواو نه که م (بزماره کان نه کا به ملوانکه که ددان) یادی به خیر، وینستون!

ژوئینی 1965

وینستون: دهی...

جان: نانتیگون له نیو برایتون New Brighton پیشکش کرا. له تالاری سین نیستیفین. تالار پر له خه لک بوو. گشت سهر شناسه کان. ریزی بهر مهویش گشت کار به دهستان و بهر پر سیاره کان.

چ دهره یی بوو... جورجی Georgie ببوو به کرییون. نه یناسی؟

وینستون: ماموستا که؟

جان: خو یه تی. نهوا بتدیبا یی. کورته بالآ و قهوی و قول و چاوگهش. به لام چهن ماوه یه ک داوای شانوگره که، وا لهر بوو، نهت ووت دهمنه سیگاره (رانه وه ستی و لاسایی جورجی

نه کاته وه کاتی دهری کرییونی نه گیرا) « هاقه لان! نیستا که خواکان شاری مهیان له لافاوی به لا پارازتووه و ناسایش... » مولیگانی Mulligan پیریش دهری ته تهری ده بی نی و

ههوالی به شارن نه دا (لاسایی نه وه نه کاته وه) « شارنی نازیز! بهر انبهر به شالووی خهم و پهزاره خورگر بن و مهیلن جوگه ی فرمی سک گونای نالتان بشواته وه. » (ملوانکه که

هله نی نی) تهواو بوو! نوم هلی Nomhle نانتیگون بوو. ژنیکی زورزان بوو، زوریش جوان بوو. نیمشهو ههر له بهر چاومایه.

وینستون: (نامازه به نووسراوه کانی عه رز نه کات) فیر بووم.

جان: دلنیای؟

وینستون: لیره دایه (نامازه به سهری ده کات و به قامک نه دا به سهر خو یا)

جان: ببينين و تاريخى بهين! (نوسراوه كانى عهرز نهسرينهوه) باشه، لپيرسينهوهى نانتىگون!
گومان لى كراو كى يه؟

وينستون: نانتىگون!

جان: سهرهك دهسه لات داري؟

وينستون: كرنتون شاه.

جان: تابلوى همهل!

وينستون: (نيجگار دنيا) نانتىگون موري چهن تاوانى...
جان: نا، نا وينستون!!!

وينستون: (دهست نهنى به دم جانا تا لهوه زياتر قسه نهكات و تورپه نهپن) باشه، باشه
گوينگره. جان ... گوينگره... دام و دزگاي دهسه لات داري موري چهن تاوانى ئهدا له ناوچاوى
نانتىگون (بيدهنگ نهپن)

جان: هله مهكه!

وينستون: باشه.

جان: تابلوى دووهم!

وينستون: راي نانتىگون.

جان: خو به تاوانبار نهزاني يا به بي تاوان.

وينستون: تاوانبار.

جان: تابلوى سيههم.

وينستون: داواى لپوردن نهكا.

جان: تابلوى چوارهم.

وينستون: ووتهى كورتى شاهيدهكان ، بريار دهر كردنى دزگاي دهسه لات داري و مال ئاوايي.

جان: (كهيف كوك) ديت فير بووي؟ نا... چهن ئاسان بوو؟! (وينستون رانهوه ستى. جان
ملونيكه و چته كانى تر نه نيته سوچيك و نوينه كان رانه خهن و نه يانه وئ بنوون.) به شكهم
سبهينى بمانبهن بو بنگار. هينشا برى چت و مهكى شانوگره يه كه مان كه مه. ژوورى چوارده
برياريان داوه برى گوريسمان بو قزى دهس كرد بو بدزن.

وينستون: به شكهم. گهر كه نهختى تووتن ببهم بو سيفو Siphon

جان: سيفو؟

وينستون: ديسان خستويانه توه ژوورى تاكه كهسى.

جان: ديسانيش؟

وينستون: نهى چى.

جان ناخ... تف!

وينستون: سيمون Simon ووتى.

جان: هم را له سر چى؟

وينستون: پيم واپى داواى دهقى نوسراوهى ديار دهكانى زينداني كردبوو.

جان: بوچ تاوى دس له كوئى ناكهتو؟

وينستون: خوئيشى واز ناهينى.

جان: راست نهكهى! بهزنييه هاوژوورى نيم. مرؤف ههگه وهكو ئهو سهرخهر و كهئله رهق
بى تووشى گچهل نهپى و تهواوى ژباني تهر ماشيكي تهر ناهينى. (وينستون رانهكشنى)
تى نهگهى كه مبهستم چيبه؟

وينستون: ئهري.

جان: چيبه؟

وينستون: چى چيبه؟

جان: مبهستم چيبه؟

وينستون: واز بینه پياو!

جان: ئه ليم كه لله رهق و رقهسوو مه به. مه بهستم تويه. سبهينى كه هودوشه ئه درگاي كرده وه، هر چيهكى ووت وكو به چكهى بنى نام بلئى: به چاوان.

وينستون: (ماندوو بى هوسه له) باشه جان. باشه.

جان: لهم ژوورهدا تهنيا نيت. منيش هم.

وينستون: خو گا نيم. كوئر نيم. كهر نيم.

جان: گشت كهس ئه بى بزائى كه بهرانبهر به كهسانى تر بهر پيرسياره.

وينستون: بهر استته؟! كه وائى له بيرته ئه مشه نورهى تويه.

جان: من؟! بو مه گهر دوئشه نورهى من نه بوو؟

وينستون: (بنج برانه سهر راده وشينى) نا. نا. نا دوئى شه من توم برد بو سينما له بيرته؟

جان: ناي راست نه كهى. فيلمه كهشى زور خوشبوو «به دست و بردترين هوتير كيشى روزئاوا» گلين فوردى تيدا بوو (لاساى نه كاته وه و ده مانچه نه كيشى و چهن كه سىكى

خه يالى نه كوژئى) به لام دروى باشيست نه كرد. ئاخر كابرا چون ئه توانى له ناو گه ليه وه بهر وه پشت سهرى خو تير بهاوى؟! (له سهر نوينه كانى دانه نيشى تاوى تى نه فكرئى. پاشان

يه كى له په رداخه تهنه كه كان هه لئه گرئ و نه لئى ته له يفونى پى به ، ده ست نه كا به ژماره گرتن. وينستون كيژ و ور تماشاي نه كات) ته له يفون چى، به زحمه ت نه بى نيؤ برايتون ...

به لئى نيؤ برايتون. پورت ئيليزا بيت. ژماره 41624 ... ئه رى... لئره قسه ده كه م...

وينستون: (ژماره كهى لا ناشنايه) ژمارهى دوكان! (سهر خوش له سهر نوينه كانى دانه نيشى. جان دريژه به ته له يفون كهى نه دا)

جان: ئيسكات خوتى؟! چونى... نه مناسى! حهرامزاد چونو ناسيم؟! ديس چونى... چ ده كهى؟ نا . هيشتا لهم كونه دام. هه وال و باس؟! ... نالئى؟! نا. جا له كويوه؟ ئيمه لئره ئاگامان له هيچ

نييه... دهى... چى... كار و كاسبى خراپه؟... تو به هيچى تير نابى... نا... نا... ئيره هيش خراب نييه... وينستون له خوشيانا هه لئه خاته وه و نه يه وئ قسه به جان بپريئ. به لام جان ههر

قسه نه كا و پينه كه نئى و نه نجام سهرنجى جان بو لاي خوى رانه كيشى)

وينستون: كئى تر له وئ به... كئى لاي ئيسكاته؟

جان: به راستى ئيسكات! كئى له لاته؟ ها... نه... بانگى كه با قسهى له گه ل بكه م.

وينستون: كئى به؟

جان: (بئى نه وهى ده ريسه تى وينستون بئى) تاقه خوله كيك كارم پنيه تى... گيانى من ئيسكات... (جان بهرانبهر به دهنگى تازه ئيجگار كه يف كو كه)... چونى حهرامزايى لووسكه! ... له

چيبايى؟!

وينستون: كئى به؟ ده بلئى كئيه؟

جان: گووشيه كه دوور نه خاته وه) ئيسكاي.

(وينستون خوى پى ناگيرئ. چوار ده ست و پى نه چئى بو لاي جان و به ئيشاره و پچه پچه ، به شدارى جان نه كاي)

جان: مانجى Mangi چونه؟ ووسى Vusi له كوييه؟ كور گه ل چونن؟ ... وينستون؟ ... باشه، لاي ده سمؤ دانيشته. نا. باشه... زور باشه...، ئيمرو دم قريه كى بچووكى تهك هودوشه دا

بوو... يه كئى له چاوديره كان... نا... زور گرینگ نه بوو... چاوى راستى بريندار بوو... وهسه لام. بروانه! وينستون پيرسيار نه كا پانكيز Punkies خه ريكى چيبه؟ (به دهنگى بهر ز پينه كه نئى)

ئهى زورزان... چتئيكيش بو ئيمه به ئلئرو! (وينستون ديسان نه يه وئ قسهى له گه لا بكات) زور باشه... باشه! باشه! (ههر به ته له يفون كه) گوئگره ئيسكاي! وينستون ئه لئى هه گه

هه لكه وت و پيت كرا تا شه قامى دورا dora پچو، به ژنه كهى وينستون بلئى. وينستون زور باشه... بلئى گشت چتئى دروست نه بئى... بلئى ئه بئى خوراگر بئى... واى دانئى كه هيچى روى

نه داوه... پى بلئى ئاگادارى گشت چتئيك و گشت كه سينك بيت... ئه رى! (وينستون ههر كه

بیری ژنهکەى نهکهوئتهوه حالى تىک نهچى. ماوهيهک بيدهنگ نهى و پاشان شهکەت و به سکهخشی نهچيته توى نوينهکانى. جانیش نهگوردرى (نيسکاي! له شهقامى گراتن نزيكى. برۆ بۆ نهوى. ژمارهى سى وههشت. سهرى له نهميرمهکەم به. ژنهکەم نهئيم. ههوالئىكى پرسه. سى مانگه نامهم نهگهيشتووته دەس. بلئى بۆ نامه نانوسى؟ نههموى ههوالئى مانهکانم بزنام. موند Mond ی کچم هەر نهچى بۆ فيرگه؟ لف و دووانهکان چۆن. ههروهها دايک و باوکم! دايکم ناساخه؟ مهترسن. پيم بلين... من نهى گشتى بزنام. نهزانم گرفتارن و فریای نامه نووسين ناکهون. بهلام نيمه دلمان پى خوشه... به ژنهکەم بلئى... روژى تریش تى پهري. ليره روژهکان گشت وەک يهک نهچن. ئيمرو چووبوين له لم و زيخ ... دهريا شلهزا بوو.... ولاتهکهمان له دووروه جوان نهديهيزا... بلئى رنکه سبهينيش بمانهن... خراپ نيهه... گشتمان پیکههوين... پى بلئى، ليره ههوا ساردى کرده... بهلام ساردتريش نهى...) شانو هيدى هيدى تاريک دادى)

تابلوى دووههم
ژورى تهسكى زیندان، پاش چهن روژ، جان له ژير بهتانيهک خوى حهشار داوه. قينستون بۆ گيرانى دهورى نانتیگون سينگ قزى دهستکرد و تاقى دهکاتهوه.
جان: نامادهى؟

وينستون: (خهريكى نيشى خويهتى) نا.
جان: نامادهى؟

وينستون: نا (پشوو)
جان: ناماده بووى؟ (وينستون كه ناماده بووه تهمايه رادهوهستى. جان هيدى بهتانيهكه لا دهداث و دهروانيته وينستون. ناتوانى پروا بکات. وينستون روالهتئى سهرى ههيه، سوورمانى جان لهگهه پیکهنيئى دريژدادرانه جى گوركى دهکات. به مست له ديوارى ژورهكه نهداث و بانگى زیندانیهکانى دیکهى نهو ديو ژورهكه دهکات) ههى ، نورمان ، نورمان! ههگه پيت دهكرى دهروه بروانه... شاگولتكم خستووته داو. (به حهز و مهيلئى ئيجگارهوه به دهور وينستونا ههلهسوطى وسينگ و بهروكى دهگوشى، دينيته پيش چاو كه دهست له ناو دهستى بهكتر له سهيرانگه پياسه دهكمن. پاش همر كارىك تير بيدهكهنى سهركى تيرين كاتى گالته و پیکهنيى، كاتيكه كه پانتولهكهى دادهكهنى) ومه باوهشم جهرگهكهم.

(وينستون كه بهرامبه به کردهوى جان ههتا نهو كاته به زويريهوه خوراگرى نوواندوه، نهه گهمه پى ههئناوئ، قزو سينگ گولوله دهکات و فرييان نهداث، بهرهو دولچهى ناو نهچى و دهست به خوشتن دهکات.)

وينستون: ئيدى تهواو. من يارى ناکهم. نانتیگون بکه به قنگتا!
جان: (دهس له پیکهنين ههلهگرئ) دهست راگره پياو. دهست راگره. (ديسانهوه بيدهكهنى)
وينستون: من نامهوى بهشدارى بکه. براى نازيز!
جان: وينستون، تكات لندهكهم.

وينستون: ههتا دلت نهخوازى پیکهنه نازيز گيان. بهلام با چتتكت رىک و راست پى بلئيم، من دهورى نانتیگون ناگيرم. ههگه بۆكسيت دهوى... من پياوم، نه ژن.

جان: من كهى وام گوتوه؟
وينستون: نهى به چى بيدهكهنى؟
جان: ئيستا ئيتر پيناكهنم.

وينستون: نهى چ دهكهى؟ دهگریت؟ (قاقاي پیکهنيى جان) ديسانيش پیکهنه نهى پیکهنه، زياتر پیکهنه، نهتهوى سبهى شهو به گيرانى دهورى نانتیگون خو بکهمه گالته چار، لات وايه نازانم به دوايا چى روو نهداث؟ روژانى داهاوو كه دهچين بۆ هوردوى كار... گشت به من

پندهكهن. ها... ها... ها... به يهكتر دهلنن: گيان! نانتیگون هات... وهرن نهم كابانه ليقهوماوه
يارمهتی بدن... بهسه ئیتر، برۆبمره به خۆت و نهم نانتیگونتهوه!
جان: به تو پیناکهنم.

وینستون: نهمی به کئی پندهكهنی. لیره جگه له من کئی جل و بهرگی ژانهمی کرده بهر و خوی
کرد به گالته جاری تو؟

جان: (نهمیوئ نارامی بکاتهوه) زۆر باشه وینستون، ئیتر پیناکهنم.

وینستون: برۆ ون به لهبهر چاوم. بهم قوریاتانهوه که دهلی...
جان: بروانه وینستون! نهمه شانویه! بو نافامی؟ نهمه شانویه.

وینستون: توبه گالته کردن به من دهلی شانو؟ به گوری باوکی خۆت و شانوتهوه.
جان: وینستون، پیاهوتی که بیدهنگ به و گوئ راگره.

وینستون: نا نازیمکهه. من دهوری نانتیگون ناگیرم، نهموم پی چیتره که تهواوی ماوهی
روژ به فرمانی هۆدۆشه ههلیم. چۆن هیچ نهبی نازانم چی نهکهم. نهمهی نهمیوئ، نهمیه
که من بکات به پیاهو نه ژنیکي دهسهمو.

جان: باشه، باشه، زۆر باشه.

وینستون: ئیتر وتهیهک بو ووتن...

جان: (به سهریا نههیرینی) نهکری بیدهنگ بی!

وینستون: (به رقهوه لکهکه نهکوئی به عهززا) باشه، فرموو!

جان: من پیکهنام، وایه. من پیکهنام، بهلام نهتوئ بزانی بو؟ بو ناماده کردنی تو، بو فهوتانی
ترسی تو. ترسی شانو، لات وایه خۆم نازانم چی نهکهم؟ پیکهنین بو دژایهتی لهگهل ترسی
شانویه. من نهمو حهرازدانه نهناسم. کاتی بیته سهه شانو، دلنیا به پیت پندهكهن. ها... ها...
نهمان پندهكهن، بهلام له بیرت بی برا، پیکهینهکهمان ههتا ههتایی نییه، کاتی دهگات که بهر
به پیکهینی خۆ دهگرن و نهمو کاته، کاتیکه که نانتیگون به ووتهکانی خوشوینیان لهسهردادهنی
و کاریان تیدهکات.

وینستون: مروئیکي خوش خهیالی جان، بهس نهمه بکه به میشکتا که من دهوری نانتیگون
ناگیرم. فامی نهمه زۆر دهگمن نییه.

جان: (بو ههوهل جا تیدهگات که دهبی به نهومی بجوولیتهوه) ههی، وینستون. دس راگره
پیاهو. نهمه تاقه روژ دهرهتمان ههیه، باشترین بهشی بهرنامهیان بو شانۆکهی نهمه دابین
کردوه، نهمه نهبی شانۆکه تهواو بکهین، نیستا ئیتر ناتوانی خۆ ههلهنجینی.

وینستون: ناتوانم؟ دهنهمایهر به و بیینه.

جان: وینستون، نهتوئ من تووشی چهسهسهری بکهی؟ نهمهت نهوی؟

وینستون: باشه، هاریکاری دهکهم.

جان: (دلشاد لهوهی که سههکهوتوه) نیستا بوویتهوه به هاهلی من.

وینستون: (سینگ و قزه و قزه دهسکردهکه ههلهدگریت و نهیانداته دهست جان) نهمهیش نانتیگون.
نهم سینگ و قزه بگره و خۆت دهوری نانتیگون بگیری. من نهمهوی دهوری کریئون بگیرم.
تیدهگهی که چ دهلیم؟ نهمو دوو مههکه ههلهگره. من خۆم هیلکهگونانم ههیه و دهوری کریئون
نهگیرم. (پشت له جان که گیز و ویر بووه ههلهدکات. له پشت دۆلچیکه قنگه جگههیهک و
شههچیههک ههلهدگرئ، دادهنیشی و جگهه دادهگیرسینی)

جان: (پاش بیدهنگیهکی بهرهی گیز و ویر بوون) ناگهی. دوینی بیرم لی کردهوه. فریا ناکهوی.
بو فیر بوونی قسهکانی کریئون دهرهفت پیویسته.

وینستون: (ههروهها که جگههدهکیشی) ووتنی بۆم هاسان نییه. بهلام نهمه کهسایهتیه
نیجگار خراپه. من دهوری نانتیگون ناگیرم.

جان: (توره نهبی، پاش ماوهیهک دوو دل، قز له سهه دهنی و سینگه دهسکردهکه له
سهه سینگه دادهنی) لیم بروانه! نیستا پیکهنه (وینستون نهمهوی پیکهنی، بهلام پیکهینه

زوره ملیه که ی زور زوو کو تایی پی دیت) دریزه ی به. (پشوو) پیکه نه! بو پینست به پیکه نینی خو گرتووه؟ ئه تموی بزانی بو؟ چون نه زانی له پشت ئه م جر و جانهمه رانه وه منم. نه زانی که ئه مه منم. باشه! پیت وایه ئه و حه رامزادانه که شانۆکه ده بین نازانن توی؟ با، نه زانن و هه ر بویه کیش پیده که من. به لام گرینگ نییه. نه وان هه مه ل پیده که من، به لام پاشان گوئ راده گرن و ئه مه ئه و چته یه که ئه مه ده مانه وئ... گوئ راگرتن له به شی ناخری شانۆکه.

وینستون: بو من گرینگ نییه چ ده لئ ی جان، من ده وری ئانتیگون ناگیرم.

جان: وینستون خه ریکی خو ل ئه که یته چاوم... تو بریارت دا...

وینستون: به جه هه نه م!... پیشر نه تگوتبوو رووداوی ئانتیگون... یه ک چی پی ده لئین... یه ک رازه یه. ئه مه ت دوینی شه درکان. رازه یه کی یونانی! چتی که قه ت رووی نه داوه، ته نانته ت چیرۆکیکی میژوویش نییه. بروانه برا! من ده رفه تی فیشال کردن و رازه و چیرۆک رستم نییه. به گۆری باوکی هه رچی رازه یه. چاو له من بکه. خه ریکم له م ژوووه ته سه که ی زیندانا ده ژیم و نه زانم بو چ لیرهم... ئه مه میژوووه نه رازه! له «کرا دوک» به رانه ر به به رپرسی دادگا، قسه ی خو م کرد و ئیستا لیرهم. شانۆکه ری ئانتیگونی تو وه ک یاری زا روکان ده چی.

جان: وینستون، ئه مه وته ی هۆدۆشه یه.

وینستون: به گۆری باوکی تو و هۆدۆشه وه.

جان: وته ی هۆدۆشه یه وینستون. ئه و هه میسه ئه م وته یه دووپاته ده کاته وه. ئه مه ئه و چته یه که ئه و ئه یه وئ ئه مه له دریزه ی ته مه نما نا بیلین ئه وه به گشت داب و نه ریت و بیر و بروا کانی ئه مه ده لئ یاری و گه مزاروکان. هه ر کارئ بکه ین گه مه ی مندالانه یه. ته نانته کاتی سه رانه سه ری روژله ژیر گو یزانی هه تاوا هه لدین و پال له گارییه کانه وه ده نین، کاتی هاوار و داو ئه که یین... کاتی... ئه و حه رامزاده به گشتی ده لئ گه مه ی مندالانه. گوئ گره برا... من له م قسانه م زور بیستوه. هیچکس ناتوانی بی به له مپه ری پیشکesh کردنی ئانتیگون. (ناکاو لیک دوور ده که ونه وه. به په له روو له دیوار راده وهستن و ده سته کانیان به رز ده که نه وه. پانتۆله کانیان له پایان داده که وئ، هۆدۆشه بانگ له جان ده کات.) به لئ گه رهم! (پانتۆله که ی هه لده کیشی و له ژووور ده چیته ده ر، وینستونیش پانتۆله که هه لده کیشی. له رویشتی جان دلشاد ده بی و له ژیر لچه وه ده پیشکینی)

وینستون: ناوبه ناگرا کرا! ئیستا به خزمه تی ده گا. هیوادارم هۆدۆشه ده رسیکی باشی پی بدات. هه، ئانتیگون گرینگه! ئانتیگون وه هایه، ئانتیگون ناویه، فیشال که ر! به ده س فشه کردنیه وه وه رس بووم، پولی نیسیس، ئه تیئوکلنئس! زیندانیه کانی تریش هه ر وه ها هیچ که س به ده س ئه م ئانتیگونه له حنه تی وه ئاسایشی نییه. هیوادارم هۆدۆشه ئه مه ی پی بفا مینئ (گه بیشتوه ته درگای ژووورکه، گوئ هه لده خات. به ره و قژه ده سکرده که ده پروات. به ده وریا ده گه رئ. هه لیده گه رئ و دیسان به ره و درگای ژووورکه ده پروات هه تا دنیا بی که که س نایه ت. دو لچه ی ناو میشکی ده هه ژینی، قژه که له سه ر ده نی و له دو لچه که دا له خو ده روانی. پیکه نینیکی خو شه لانه ناکاو ده بیروئ. له ژوووردا هه نگاو هه لده گه رئ و به چه ن شیوه ئانتیگون نیشان نه دات. هیچکامیانی به دل نابئ، خو ی به نه فام نه زانی. نه نجام قژه که به قیزه وه نه دا به عه رزا) له حنه تی (ده ست له گیرفان و پر پروا هه نگاو هه لده گه رئ) کایه ناکه م. کاتی که رابه وه، پی ی ده لئیم بو جاریکیش بووه ئه بی ئه و ده مه تاکلاشه ی داخات و گوئ راگرت. نامه وئ ده م بنییه ناو ده می، به لام خوا بیزانی که... (قژه که نه داته به ر شه ق) له حنه تی! هه که له م ژووورده ا پیویستی به ژنه، بنیروئ له دوی ژنه که ی با بیت. پیوه ندی به منه وه نییه چو ن من له مانگرتنا به سداریم کرد و به لگه ی هات و چو که م له به ر بینای پولیسا سووتاند. پاشانیش بریکارم گرت و زیندانی بی کو تاییم بو برابه وه و ناردمیانه ئیره. به لام نه بو ئه وه ی ئه و جل و به رگی ژنانه بکاته به رم و گالته م پی بکات. هه ر که پی ی بنیته ژوووروه پی ی ده لئیم... (جان دینه ژوووروه، وینستون وا سه رقالی باسی ئانتیگونه که هه وه ل جار په ی به ره نگ گورانه که ی جان نابات. دریزه ده دات) گوئ گره برا! ئه مه من نیم که گیره و کیشه پیک

دههينم. نهمه نانتیگوننه. نه، جان، تكات لیدهکهم. به خوا قهسهه ناتوانم دهوری نانتیگون بگيرم، ههول نهدم کاریکی دیکه بکهه. وهک گورانی ووتن، تو ههمیشه زیاتر که تووانای مروفت له مروفت نهوی. نهزانی که من دهنوانم گورانی بیژم یان خو سهما بکهه. به لام ناتوانم دهوری نانتیگون بگيرم. جان تكات لیدهکهم...

جان: (لهسهه خو) وینستون...

وینستون: (ههوا له خودا و بی ناگا له گورانی جان)

یهک و دووم لهگهل مهکه، نیمه ماوهیهکی درپژ لهم ژوورمدا پیکهوه بووین و نابی بو نهم قوریاتانه لیک زویر بین. من باش نهناسی، تاقه شتی ناتوانم خومی لهبهر راگرم پیکهین و گالتهی خهلهکه. ههگه سبهینی شهو نهو حهرامزادانه دهس بکهه به پیکهین، ههوهل کهسی که بهر دهستم کهوی جن جنی دهکهم. خوت دهستت کرد به پیکهین و به چاوی خوت دیت چم کرد. گهرهکم بوو دم و لهوست تیک نیم. گالته ناکهم جان، به راستی نهمویست ... ههی...

گویت له منه؟ (چاو دهپرته چاوی جان)

جان: وینستون: ... نهبی ههوالیکت پی رابگهینم.

وینستون: (بو ههوهل جار پهی به گورانی رهنگ و رووی جان دهبات) چ بووه؟ چ رووی داوه؟ سهبارت به هودوشهیه؟ چتی قهوماوه؟ قرههان بو ساز بووه؟ نهبی بچین بو ژووری تاکه کهسی؟

جان: چوارشههمهی رابوردوو، زیندانهکهم سووک کراوه، سی مانگی دیکه رزگار دهیم. (بیدهنگی درپژخایهه وینستون گیز و سههسوورماوه و نهجام...)

وینستون: سی...

جان: سی مانگی دیکه.

وینستون: سی...

جان: نهی، نهمه چتی بوو که پرنیسگوو لووتی.

وینستون: جان! (وینستون نیچگار خوشحاله، یهکتر له باوهش دهگرن. ههلهدهپهرن، نهجام وینستون دهس بهر نهادات و بو راگهیانندی ههوال به زیندانیهکاتی دیکه به مست نهدا به دیوارهکهدا) نورمان! ... نورمان! جان سی مانگی دیکه، رزگار نهبی. نهی، ههر نیستا ههوالیان پی دا. (ههژانی وینستون، رقی جان ههلهدهستینی. نهو له دیوارهکه دوور نهخاتهوه)

جان: وینستون! نیستا نا. سبهینی کاتی نیس به گشتیان رادهگهیهین. بهیله با نهختی ناسووده بین.

وینستون: باشه، باشه، بیگیرهوه بزانه چ بوو؟ (دادهنیشن)

جان: تیکهلم کردوه، نهی، ههر که درگای ژوورم کردهوه چاوم کهوت به هودوشه، نای خوی مهزن... لای خو گووتم، بیت و نهبی قرم و قالهکهههان توشی گیره و کیشهی کردووین. رویشتینه بن دالانهکه، به لای راستدا، بهرمو ژمارهی چوار له تاکهکهسیهکان تیهراین. رویشتینه بن دالانهکه و له باتی نهوهی به لای راستدا برۆین، به لای چهپدا رویشتین، بهرمو بینای سهههکی و نهجام گهیشتین به ژووری پرنسیلوو.

وینستون: پرنسیلوو!

جان: ووتم که. ژووری پرنسیلوو بوو. نهختی له دهرموهی راوهستاین. پاشان هودوشه پالی له منوه نا بو ناو ژوورهکه، پرنسیلوو له پشت میزمکهیدا دانیشتیوو و خهریکی کاغزهکان بوو. پههیهکی دهرهینا و به منی گووت: زور ناوچاو بهرزی! بریکارهکهت زور به دوی کارهکهتهوه بووه، ماوهی زیندانییهکهت له ده سالهوه کراوه به سی مانگ.

وینستون: هودوشه چی گووت؟

جان: هیچ! گزیه نهما (ههر دووکیان پیدهکههه) ههی! چتی تر، هودوشه هیشتی به نهنیایی بگهریمهوه. نیدی وهوووم نهکهوت.

وینستون: ده دیاره، تو نیت نازادی.

جان: هه! هیشتا ماویهتی وینستون، سی مانگی دیکه... رهنگیشه نهمه پیلان بیت.

وینستون: مه‌بستت چییه؟

جان: نهو بی دایک و باوکانه بو ورد کردنی مرؤف گشت کاری ده‌کهن. همر کاتی به لیدان و بنگار هیچیان پی نه‌کرا، پیلانیکه‌تر ده‌گیرن. دوا چاوپیکهوتنی زیندانیه‌کان له‌گه‌ل خیزانیه‌کانیانت له بیره؟ هه‌تا زیندانیه‌کان ریک ویتان... فرمان دهرچوو «باش بروان!» خواحافیزی بکهن، بگه‌رینه‌وه بو ژوورمکانتان.»

وینستون: گوتت پنسیلووت دیت، نا؟

جان: خودی پرنسیلوو، ناکه‌س کاتی چوومه ژوورمه‌کی، همر نه‌یش بزووت: راسی... نه‌شیا کاغزیکیشم نیمزا کردایی، نه‌ری، به‌لگه‌یه‌ک که ده‌پسه‌لماند ده‌س‌کهوتی پیداجوونه‌وه به حوکمه‌که‌میان به من نیشان داوه... و نه‌وه‌ی که سی مانگی دی رزگار نه‌یم... نه‌ری... نیمزام کرد.

وینستون: (بی هیچ دوو‌لئیه‌ک) که واته، سی مانگی دیکه، جان!

جان: (هاته‌ته‌وه به خویا و زور له سه‌رخو) وینستون، سی مانگی دیکه، سی سآله که پیکه‌وه له‌م ژووره داین، سی سال له‌مه‌وینیش له «کیرک وود» به‌رانبه‌ر به به‌رپرسی دادگا راوه‌ستا بووم. نه‌و عنته‌ره، به بی نه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت لیم بروانی، گوتی: ده سال. کاتی جیره‌ی قه‌له‌مه‌که‌ی هات، ده سال له ژیانم، له‌به‌ر چاوما بوو به دوو‌که‌ل و چوو به حوادا. هه‌مولین ناشنایمان شه‌وی نه‌و روزه بوو، کاتی به لورییه تاییه‌تیه‌کان بردمانیان بو زیندانی «رووی هیل».

وینستون: نه‌ری، من و چهن که‌سی دی له شاری کرا‌دوک ده‌گه‌رینه‌وه. له‌وی محاکمه‌میان کردین.

جان: تو، تیمبا...

وینستون: سیفوو...

جان: نه‌و فشه‌که‌ره!

وینستون: هه‌ول را که زیاتر به‌کمان ناسی روژی دوی نه‌و روزه بوو، کاتی له حه‌سار، ریزیان کردین هه‌تا به لوری به‌مانه‌پرن بو نیره...

جان: پاشانیش لیک مارهمانیان کرد. (به‌کیان ده‌ستی راست و نه‌وی‌تر ده‌ستی چه‌پ له لای یه‌ک دایده‌نین و که‌له‌چه‌بوونی دوو توولی نیشان نه‌ده‌ن.)

وینستون: نیوی نه‌و پیره‌پیاوه‌ت له بیره؟ ... نه‌وه‌ی که هه‌میشه له سه‌رپیچی ریزکه‌دا راده‌وستا و له‌گه‌ل سیفو که‌له‌چه‌ده‌کرا؟

جان: له‌گه‌ل سیفو؟

وینستون: نه‌ری، نه‌وه‌ی که ده‌ستی کرد به گورانی چرین...

جان: (بیری نه‌که‌وینته‌وه) نه‌ها... پیتیر... تاتوو‌پیتیر.

وینستون: خو‌یه‌تی.

جان: گشت چته‌کان خه‌ریکن دینه‌وه بیرم. کاتی لوریه‌کان له دروازمکانی زیندانه‌وه ده‌رکه‌وتن ژنه‌کان و دایکه‌کان به‌ره‌ولایان هه‌لاتن... نه‌یانویست خواحافیزیان لی بکهن. تیمه‌یش له ناو لورییه‌کانا، هه‌ولمان نه‌دا بو دوا جار له ده‌لاکه‌کانه‌وه بیانینین.

وینستون: (سه‌ر ده‌له‌قینی) جا ووتوو.

جان: مه‌رج نه‌که‌م گورانی نه‌و پیره‌پیاوه‌شیت له بیر نه‌ماوه (وینستون نایه‌ته‌وه بیری، جان هیدی ده‌ست به چرین ده‌کات، گورانی سه‌رو‌دیکی به‌رگرییه، وینستون هاورپی ده‌کات)

وینستون: (به داخه‌وه سه‌ر راده‌وه‌شینی) کاتی گه‌یشتین به هومینز دورپ، گشتا بیده‌نگ ببوین.

جان: سرودنیکی قور بوو! نه مویست پیاپا ههلمیزم، ههلم کرد و کاتی ری کهوتن له رویی هیل دۆلچیهک له سوچی لورییا بوو، بهلام به لهونئ تهپانبووینه یهک که نهمان نهوتوانی بزوین. له بیرته؟ ویستم له بهین تو و یهکی ترهوه تپیهرم بهلام نیفاکهی نهبوو. خوم راگرت. ههتا « هومنیز دورپ»، ههتا « نیستورمز ری وهر» ههتا « بلا یوکرانتز» یش توانیم خو راگرم. بهلام له «کنیسنا» گووتم جه ههمن و ... (لاسایی رزگار بوونی میزه لدان پاش میز کردن دهکاتهوه. وینستون له دلوهه پیده کهنی. جانیش له گهلیا پیده کهنی) لام وایه ههتا نهو کاته تویس خوت خوساندبوو!

وینستون: نا.

جان: رهنکه وایی. بهلام نهوتوانم بلیم ههتا شاری «ژورژ» کس نهبوو پانتوله کهی نهخوسا بی. له بیرته کاتی لهوی راوستاین؟

وینستون: نه ری، لام و ابو نههیلن چهن ههنگاوئ برۆین به ریگادا.

جان: نهو حهرامزادانه؟ له پومپ بهنزینی زیندان ماشینه کهیان پر کرد و ری کهوتنهوه. زیندانیه کهانی نهوئیت له بیره؟ له پشت ده لاقه ی ژورور مکانیانا کوبوننهوه و هاواریان نهکرد: « به هیز بن برایان، وره بهر مهدهن» پاشان... خوا گیان، نیتر ماندوو بیووم. نازانم پاشان خهوتین یان نهخهوتین.

وینستون: چ دهلی؟ به هیچ لهونئ نهدهکرا بخهوین.

جان: پاشانیش قهراغه بوو و بهلمه کهان... ههول جار بوو سوار بهلمه نهبووم. ویستم برشیمهوه... بهلام زگی خالیم هیچی تیا نهبوو.

وینستون: من بو نابهژی.

جان: نهجام بو ههول را چاومان بهم ناده کهوت. ههرچهن تم و پز دور و بهری گرتبوو بهلام له دوروه جوان بوو.

وینستون: من حالم خراپتر لهوه بوو که بتوانم چتی ببینم.

جان: کاتی بازت دایه سهر قهراغه، له بیرته چیت گووت؟ (پشوو، له یهکتر دهروان) وتهیهکی دلرفین بوو، گهراپتهوه، روانیت له کیوه کهان و گووتت... مألناوا نافریقا. هیچ کاتی نهو وتهیه فراموش ناکهم. سی سالی پیش بوو!

وینستون: نیستایش تاقه سی مانگ له ماوهی زیندان بوونت ماوه. (بیدهنگی، جیژن و شادیان سر نه بیتهوه. جان تیدهگات که ههوالی خوشی نهو له لایهن وینستونهوه چلون راقه دهکریت.)

جان: به گوری باووی گشت چتی. با بنووین (وینستون نابزوئ، جان قره دهسکرده که نه دوزیتهوه) وینستون! خهریک بووم بیرم نهکردهوه، بیرم له بنه ماله کهم، ژنه کهم پره نسینس و مناله کهانم نهکردهوه، لات وایه ههوالیان پیداون؟ خوا گیان! رهنکه نیستا، نهوانیش خهریک بن بیر لهوه بکه نهوه، له سی مانگی دی! نهو سی مانگه وهک سی سال دهنوئنی. کاتی تهمایه ری چتیکی کات زور به نهسپایی تیده پهرئ (پشوو. وینستون ههروا بیدهنگه. جان باس و شیوهی گووتنی خو دهگورئ) گوئ راگره! نهبی بریار بدین لهم ژوروردا نیتر له سی مانگ نهوین. رهنکه گشت نهو چتانه داو و پیلان بی، که واته با فراموش بکهین. سبهینی گشت بهرو هوردوی کار ههلدین. بیکهوه. نیستا نیتر با بنووین!

تابلوی سیههم

ژووری زیندان، ههر نهو شهوه، پاش ماوهیهک، دوو بهندی نوستوون، وینستون به روالهت نوستووه، جان تاوه نهتاوئ له سهرشان نه تلپتهوه، نهجام ههله دهستی، بیدهنگ بهرو دۆلچه دهچی، ناو نهخواتهوه و بهرو نوئنه کهی دهگهریتهوه، بهلام راناکشی. بهتانیه کهی نهدا به سهرشانی و بیر له سی مانگی داهاتوو دهکاتهوه، به قامه کهانی دهیژمیرئ، له پشتیهوه وینستون له سهر جیگهی خو داده نیشی و ماوهیهک بیدهنگ لهو دهروانی.

وینستون: (به بزه‌یه‌کی نا ناساییه‌وه) روژمه‌کان ده‌ژمیری؟
جان: (راده‌چله‌کی) چی؟ وینستون! توقام، پیوا لام وابوو نوستووی. چیه؟ ناتوانی بنووی؟
وینستون: (هه‌روه‌ها بزه له‌سه‌ر لئو ، بی دهره‌سه‌ت بوون به‌رانبه‌ر به پرسپاری جان) له
 ئیستاوه روژ ژماردنت ده‌ست پیکرده!
جان: (بی هیژ) نه‌ری.
وینستون: چهند روژی دی؟
جان: نه‌وه‌د و دوو روژی دی.
وینستون: باش هه‌ساوه‌کیو راگرتووه.
جان: (هه‌ژاو) هاسانه! بروانه! ... بیست روژ له‌م مانگه‌مان ماوه، سی روژ ژوئن، سی و
 یه‌ک روژ جولای و یازده روژیش ئووت. ... به سه‌ریه‌که‌وه ده‌کاته نه‌وه‌د و دوو روژ.
وینستون: (بزه له‌سه‌ر لئو، ورد دهره‌وانیته جان) سه‌هینی.
جان: نه‌وه‌د و یه‌ک روژ
وینستون: دوو سه‌هیی.
جان: نه‌وه‌د.
وینستون: روژیکیش ده‌بی به هه‌شتا روژ.
جان: وایه.
وینستون: پاشان هه‌فتا.
جان: به‌لام وینستون، به‌م په‌له‌ی که تو ده‌لی تیناپه‌ری.
وینستون: پاشان، ته‌نیا شه‌ست روژی دی.
جان: نه‌وسا ده‌بی دوو مانگ دی له‌م جزیره‌دا بم.
وینستون: په‌نجا روژ... پاشان هه‌ر چل روژ له هور دووی بیگارا.
جان: خوای مه‌زن، وینستون!
وینستون: سی روژ
جان: یانی سی مانگ، تا‌قه سی مانگ.
وینستون: بیست روژ (ده‌ستی هه‌لدینی و به قامه‌کانی ده‌ژمیری) پاشان ده روژ... پینج،
 چوار، سی، دوو... و نه‌نجام سه‌هیی نه‌و روژه! (جان هیژ له له‌شیا نامینی)
جان: کو‌تایی پی بهینه، وینستون! تکات لیده‌که‌م، نه‌م قسانه مروف ئازار نه‌دات، ئیدی باسی
 مه‌که. سی مانگ فه‌راموش بکه! نه‌مه‌وی بنوو (ده‌گه‌رنیته‌وه نیو ئوینه‌که‌ی، خو گرموله
 ده‌کات و نه‌یه‌وی بخه‌وی، وینستون دیسان راده‌کشیته‌وه، له میچی ژووره‌که دهره‌وانی و
 پاش پشوویه‌کی کورت له‌سه‌ر خو ده‌ست پیده‌کات) له سی مانگه، نه‌وان ته‌نیا دوو مانگی
 لیره رات ده‌گرن. پاشان ده‌تبه‌ن بو قه‌راغه و سواری به‌له‌مت ده‌کن. له‌م جزیره مألواوی
 ده‌که‌ی، یه‌کراست ده‌تبه‌ن بو زیندانی ویکتور ویرستیر له ولاتی نه‌فریقا!
**(جان به نا به‌دلی گوئی راده‌گری، نه‌نجام داده‌نیشی و ته‌واو گوئی رایه‌لی وینستون و باس
 و تاریفه‌که‌ی نه‌و له دوا روژانی پیش له رزگار بوون ده‌بی)** له‌وی ژبانته ده‌گوردری، زور
 سانتر ده‌بی، چون نه‌وی هودوشه‌ی لی نییه. هودوشه له‌گه‌ل من له‌م ئاده‌دا ده‌مینیته‌وه. له
 ویکتور ورمیستر ئیزنت پی نه‌دن له ره‌ستانا ئیش بکه‌ی، جان! ئیتر باسی له لم کیشان و
 کاری قورس نییه. په‌یتا په‌یتا پرته‌قال و تری ده‌خوی... خواردمه‌نیت زور و پینخورت باش
 نه‌ی. پینخوری باش و له‌ش راهینان، به شیویه‌ک که کاتی رزگار بووی ریک و پیک و
 به‌ده‌ماخ بنوینی. شه‌وانه‌یش گشت جوهره یاری و سه‌رقالی ... لوتو، شاترنج، دامه... پاشان
 روژی بانگت ده‌کن، سه‌یاره‌ی زیندان ته‌مایه‌رته. هه‌ر نه‌و پانسه‌د کیلومیتره گه‌ز ده‌که‌یته‌وه،
 به‌لام نه‌م جاره ناچار نیت به سه‌ر پیوه راوه‌ستی، نه‌توانی دانیشی، که‌له‌بچه‌یش له ده‌ستندا
 نییه. ته‌نانه‌ت ره‌نگه له ناو ری‌دا رایگرن و ده‌س به ئاویش بگه‌یه‌نی. نه‌ری دلنایم، نه‌م کاره
 ده‌کن. ته‌نانه‌ت نه‌توانی له سوچیکدا راکشی و بخه‌وی. نه‌نجام ده‌که‌ی و پورت ئیلزاییت

و ديسان زيندانی روئی هیل. جان! نیت زور له شارمهکتان دوور نیت. شاری دوایی نیوبرایتو نه، له دهلاقهی ژووری زیندانهکتهوه هات و چۆی خهڵک دهبینی و دهنگی باسهکان دهیسی. پاشان سهویکی دی که ناتووانی بخواهی، چون ديسان دهبی بژمیری، بهلام نهوهک نیستا روزهکان، بهلکوو کاتژمیرمکان دهژمیری. بو بهیانیا، نهو روزه رازاوه دی جان! له زیندانهوه یهک سهر دهتبهن بو نهو ژووره تایبهتهی که کراس و پانتولی تازه و جووتی پیلای قاهمیت پیدهدهن... ههروهها چت ومهکهکانی خوت له بیرم چومهوه، چی له بهرتا بوو؟

جان: راستت نهوئ، کراسیکی سپی و پانتولیکی خولهمنشی و کهراواتیکی رهش... پیلایمهکانم قاهمی بوو، گورمویهکانم...؟ (**بزه دهگرئ**) گورمویهکانم له بیر نهماوه... کوئیکی چوارخانهیش لهبهرمدا بوو... و کاتژمیرمهکم! کاتژمیریشم له دهست بوو.

وینستون: گشت نه چتانهت بو دهپچنهوه. بوخچهکهت دهنیته ژیر بالت و بهرهو دروازه ی زیندان رینوینیت دهکن و لهدهرموی زیندان، جان! له دهرموه نیوبرایتون چاومرینه، باووکت، دایکت، پرینسی ژنت و مندالهکانر و مهوکاتی دهرکه دهکپتهوه... (**جان جاریکی دی و نه**)
را تورهتر، نارهزایهتی دهنوینی، چما خهیالی رزگاری پیههئناوئ

جان: بهسی لی بلئ وینستون، بیکه به خاتری خوا و دهم له سئ مانگه ههلهگره... نهمهوئ بنوم (**نهیهوئ له وینستون دوور کهووتهوه، بهلام وینستون که نیت نهو بزه دهسکرده به سهر لویهوه نهماوه، وهدووی دهکهوئ**)

وینستون: (**جان رادهگرئ که نهیهوئ به چنگهگرئ خوی دوور خاتهوه**) هیشتا کوتایی نههاتوو، جان.
جان: له کۆلم بهرهوه.

وینستون: کوتایی نههاتوو، بنهمالهکهت دهتبهنهوه بو مال، شهقامی گراتین ژمارهی سی و ههشت، له بیرت ماوه خو، جان! گشت خزم و کهس چاومرین... پورهکان، مهتیهکان، خالوکان، مامهکان، دوستان و هاوسی و دراوسینکان، ومکوو شا لهسهر کورسی داتدهنین، ههرچیهک دلت بخوازی پیت دهن... خورابی، شهریهت، دوی سهرتهزین، پاشان سهری قسه دهکرینهوه، تو باسی نیرمیان بو دهکهی، باسی هودوشه و هوردووی بینگار، باسی دوسته گیانی گیانبهکهت. وینستون، که رویشتی و به جیت هیشت... بهلام هیشتا ناسرهوی، چون نیازت به عیشقبازییه، عیشقبازییهکی ناگراوی و به تین و کهرانه.

جان: بهسه نیت وینستون!
وینستون: (**بی بهزهییانه**) هوی نهوشه که ههر نهوشهوه کاتژمیری ده له درگای پشتهوهی مال دهچینهدر و بهرهو نیسکای دهچی! بیری لی بکهروه پیاو! تهواوی هاقهلان چاومریت دهکن. جورجی، مانجی، سۆمۆزی. ههتا پیت دهخوری بیرت پیدهدهن. تهر و وشکت دهکنهوه، نهزان دلت به چیهویه، ژنیکت بو دینن.

جان: بهسه نیت... نیت...
وینستون: شوینیکی چویش دابین دهکن و بهجیتان دههیلن. هوهل پیاو دهروانی، نهو جل و بهرگهی دادهکنی و تو لی دهروانی. پاشان....

جان: وینستون، بهسیه نیت!
وینستون: نیستا گشت چتی نامادهیه! ههساوی رابدهبویری (**جان نهنجام بهرهو لای وینستون دهگهپتهوه، بیدهنگی دریزخایهن، چاو له چاوی یهک دهرن، جان به بینینی تیکچوونی رهنگ و رووی وینستون ترس دایدهگرئ**)

جان: وینستون، چی قهوماوه؟ بو وا لومه و تهمیم نهکهی؟
وینستون: (**لهسهر خو**) پاشان بوگهن دهکهی جان! بوگهنی بیره، ههلس و کهوت، جندهبازی و رزگاری، رزگاریت تازه بوونی خوی له دهم نهعات و بوگهن دهکات جان! نهه چتیکه که من شیت نهکات.

جان: وا نییه وینستون!

جان: سەروان پرنسپلوو، ھۆدۆشە چاودیران و بەرێزانی زیندانی! دوو برا لە بنەمالەیی لایداکوس لە شەریکی دەستە و یەخەبووندا بەرانبەر بە یەک رادەوہستەن، یەکیان لایەنی دەسەلات و ئەوی دی دژی دەسەلات. ھەر دووکیان لە گۆرەپانی شەردا دەکوژرین. کریئۆن شا، فرمانی دا بە ژنی ئەو براکە لایەنگری دەسەلات بوو بە داب و نەریتی ئایینی، بەو شیوہی کە شایەنی مەزھەبە ناوبانگەکانە، بە خاک بێسپێردری، بەلام بە ژنی براکەیی دی.

پولی نیسیسی خایەن و یاخی، کە لە تەریکەبوونەو گەرابووہە ھەتا ولاتی باووکێ بسووتینی و خوینی دەسەلاتارەکەیی برژینی، بە بێ گۆر و شیوہن. لە گۆرەپاندا دەمیننئەوہ با بگەنئ و برزئ، یاخۆ ببیتە خۆراکی درندەکان. ئەمە یاسا و فرمان بوو! بەلام ئانتیگۆن، خوشکی ئەو دوو برا، ھەلئیدایە یاسا. لەشی براکەیی لە خاكا نێژا. ئانتیگۆن گیرا و زیندانی کرا. ھەر بەم ھۆیە ئەمشەو ئەم دوو گۆی درێژەیی ھۆدۆشە، زیندانیانی ژووری چل و دوو، بۆ سەرقالی ئیوہ، شانۆی «لنیرسینەوہ و سزای ئانتیگۆن» پێشکەش دەکەن.

(دەچیتە پشت بەتانیەکان، دەنگی ترومپیت، بەتانی لادەدرئ و جان لە جل و بەرگی کریئۆن دا دەردەکەوئ ملوانکەیی بەردین لە مل و تاجیکی لەسەرە، بەتانیەکیش ھەکا عابا لەسەر شانێتی)

گەل و ھۆزی من! کریئۆن بەرانبەر بە کۆشکەکەیی راوہستاوہ و سپاستان دەکات! بێدەنگ! بێدەنگ! چ دەبیسەم؟ تۆ پیاوی باش بلی بزائەم. کەسێ ووتی: بژی شا، وا بوو؟ گەلی زانی من! من خزمەتکاری ئیوہم- خزمەتکاریکی بەختەوہر بۆ خزمەت بە ئیوہ. چەن جار ئەبێ بلیم و داوا بکەم کە لەم جل و بەرگە پاشایانە ھەک جل و بەرگی خزمەتکاری خۆ بڕوانن. من بەختەوہرم کە دەبینم ئیوہ بەختەوہرن، کریئۆن بەختەوہری ئیوہی ئەوئ. چلۆن دەکری شیاو بوونی دەسەلاتی ھەلسەنگی؟ بە شکۆی کۆشک و سەراکانی؟ ریک و پیک و مەزن بوونی پەرسگاکانی؟ سەرکەوتی زانایان و بلیمەتەکانی کە ئیستا دەتوانن بچنە کورەیی مانگ؟ ھێچ کام. ئەم پێوہرانە گشت بەرانبەر بە بەختەوہری خەلک بێ بایەخن.

تا ئیستا بیرتان لێ کردووتەوہ و پرسیارتان لە خۆ کردوہ کە داہین کردن و پیک ھینانی ئەم بەختەوہرییە نەری سەرشانی کینیە؟ وەلام ھاسانە، وا نییە؟ نەری سەر شانێ خزمەتکارەکتان، پاوشایە ئە پرسیارەشتان پرسبوہ کە شا بۆ بەدی ھانتی ئەم بەختەوہرییە نیازی بە چیبیە؟ یەک شا جگە لە تاجە و تەختە جیگمەکەیی چ ئامرازیکی بۆ وەدی ھانتی بەختەوہری گەلمەکەیی پیویستە؟ وەلام ھاسانە، یاسا. بەلی یاسا، قشەیکەیی چوار پیتی. ئیوہ چەن جار و چەنا جار ئەم وشە لەسەر زارتان ئال و گۆر دەکەن بە بێ ئەوہی لە خۆ پرسیار بکەن: یاسا چیبیە؟

ھەگەریش پرسیارتان کردبێ، گورج دەسەودامینی وەلامە سواوہکان بوونەتەوہ: یاسا ئەوہ داہین دەکات، یاسا ئەمە داہین دەکات، یاسا ئەلی.... گەلی باشی من! یاسا داہین کەر یا بیژمەری ھێچ نییە. یاسا داکوکی کەرە، یاسا داکوکی دەکات.

یاسا کەمتر یا زیاتر لە ئامرازئ نییە کە بۆ داکوکی لە ئیوہ بە دەست منەوہ دراوہ. بەلام تەنانت ھەگە لەمپەریکی تووانایش بێ، بوونی لە یەک دەستا بۆ داکوکی کەلکی ئەوتوی نییە مەگەر ئەوہی لە دەستەکەیی ترشدا شمشیرئ ھەبێ بۆ وەشاندن کە واتە یاسا تاییەتمەندی تاییەتی خۆی ھەییە، سزا! ئیمە دۆخیکی ئالمان تییەران. پیویست ناکا بلیم، چ قات و قبری و ورم و قال لەو دیو سنوورەکانی منەوہ خۆیان لێ ماس داوین. ئیمە لەگەل ئەو مشکە بێ غیروەتانەیی کە بەختەوہری ئیمەیان دەست نیشان کردە و ویستویانە ئاسایشمان بجاوون و بیفوتین بە شەر ھاتوین. ئەو نەگریسانەمان تیک شکاندوہ، بەلام بەداخوہ، ھیشتا توخمەیی زیانکار و پیلانگیر.... نەفەتاوہ. ھیشتا لە نیو ئیمەدا ماون. ئەو مشکانەیی کە ھێچ چتئ جگە لە فەوتانی ئەم گەلمەیان ناوئ و من ئەبێ رووکاریکی دیکەیی کریئۆنیان پێ نیشان بەدەم... رووکاریکی تەواو جیاواز لەگەل ئەو رووکارەیی کە ھۆزی بەختەوہری ئیمە خۆشیان ئەوئ و بژی بژی بۆ دەکەن. بە دلێکی پڕ لە ناسۆرەوہ- کە زور زوو ھۆیکەیی تیدەگەن- ئەبێ بە ئیوہی

رابگهيهنم كه ياخيكي ديمان گرتووه، ههربو نهمش نيوم ليره كو كردووتهوه. رمنگه
دهرسي عيبرهتي بي بو ئهوانهي كه له ناو ئيوه دا هيشتا دل كرمون، پهناي مشكهكان ئهدن و
داكوكيان لئدهكهن. ياسا داكوكي كرد و ئيستا نوره شمشيرهكه بوهشيت. تاوانبار بهنين)
وينستون به جل و بهرگي نانتىگوننهوه ديتنه ناوهوه، قزي دهكردي لهسهره، ملوانكهيهكي له
بزمار دروست كراوى له مله و باتانيهك وهكا داوين له دهور لهشي نالاوه) ناو!

وينستون: نانتىگون كچى ئودىپووس، خوشكى ئيتيئوكليس و پولى نيسييس.

جان: تو تاوانبار كراوى بهوهى كه ياسات له ژير پي ناوه و به بي نهوهى ريز لهوهمان
بگري، لهشي پولى نيسييس ياخي و تاوانبارت به خاك سپاردوه.

وينستون: من لهشي برائى خو پولى نيسييسم به خاك سپاردوه.

جان: ئهترانى كه ياسا بهرگري لهم كاره كردوه؟

وينستون: بهلى.

جان: لهگهل نهوش گويت به ياسا نهدا.

وينستون: بهلى.

جان: ئهترانى سزاي ئهم دژايهتیه لهگهل ياسادا چيه؟

وينستون: بهلى.

جان: بهرانبهر بهم كردهوانه؟ ياسا چوني ههلسهنگاندى، تاوانبار يان بي تاوان.

وينستون: تاوانبار!

جان: نانتىگون تو پيت له كردهى خوت ناوه و تاوانبارى. وتهيهكى ديكت هيه كه بو كه
بونهوهى بارى تاوانت بيلئى، ئهمه بو تو دوا دهرفته. ههگه وتهيهكت هيه بلى.

وينستون: كئى ياساي بهرگري له به خاك سپاردنى براكهى داناوه؟

جان: حكومت.

وينستون: حكومت كئيه؟

جان: وهكو شا، من نوينهري حكومت.

وينستون: كه واته تو ئهم ياسايهت داناوه.

جان: بهلى! دانانى ياسا بو حكومت.

وينستون: تو كئى؟ خاوى؟

جان: كچهتويه، ئاگات له دهمت بي.

وينستون: كئى گووتى ئهمه دوا دهرفته من به قسه كردن؟

جان: بهلام نه بو گالته جار.

وينستون: دهرفتهى گالتهم نيه. حوكمى ژيان و مردنى من پئوندهى به چون ليوكردنهوهى
تووه هيه.

جان: كو واته قسه بكه.

وينستون: كاتى پولى نيسييس له شهردا كوژرا، نهوهى لئى به جئ ما، بهژنى بي گيانى بوو.

ئهو ئيتر نه ئازار و نه يارمهتى داني كهس له دس نهدههات. نهوهى لهو گوره پانه كهوتبوو و

ههتا رزان تهمايهرى هودوشه بوو، هي خوا بوو، بهژنى ههركهسى هي خاويه. تو كرئون

تهنيا گيانلهبريكي دوو پئى. ههگه چهن ياسايهك له لايهن مروفهوه دابين دهكرئ، ههن

ياساگهليكىش كه له لايهن خواوه دابين كراون. ئهو كاتهى كه گيانى من ياخي بي، خوا ئاگاداره

تهنانهت ههگه سيخورهكانى تو شهو و روژ له گهردا بن ههتاكوو بزنان كئى فرمانى تو له

ژير پي ناوه. ئه كاتهى كه بهرانبهر به خوا تاوانبارم، ئيتر نامهوى به خاترى هيچ مروفئ

بژيم. نهوسا به بي ياساي تو و ههرهشه و گورهشه تو، ئهزانم كه نهى بمرم. ياساي تو و له

ژير پي دانانى نهو ياسايه له لايهن منهوه، ئهمه چارهنوسى بوو چاوهروانى منى دهكرد و چ

باشتر، ههرهشه تو لاي من هيچ ناهينئى، بي بايهخه، بهلام ههگه بههيشتايى كورى دايمك،

مندالی ولاتهكهم، لهسر خاك بميني همتا دهبنته خوراكى هودوشه لاشخور ، هيچ كاتي گيانم سرهوتنى به خويمه نهددى. له مهبستم خو تيدهگه كرينون.
جان: وتهكانت تهنيا ياخي بوونت دهسلميني. ياخي بوونى كهسي كه جگه له ويرانى و به لا هيچ بو هاوولاتيهاكانى رهوا نابيني. همول ياسا له ژير پي دنئي و پاشان جنيو به حكومت ددهدى.

وينستون: هر بو نهوى كه بيري توم خستهوه كه گيانلهبريكي دوپاي؟؟
جان: جيا له جنيو دان به حكومت ، شانازيش به كردهوت دهكهى. نا. نانتىگون! تهناهت ههگه جگهر گوشه خويشم بووايهتى، خراپترين سزا ددرائ.
وينستون: خراپترين سزا ؟ جگه له كوشتنى من چت له دهس دئ؟
جان: من نمهم نهوى.

وينستون: كه واته کوتايى پي بهينه و كات به فيرو مهده. من براكهم به خاك سپارد و شانازى پيوه دهكهم، كرينون! ههگه ترسى تو و ياساى تو نهبووايهت ، گشت نم خهلكه لايهنى منيان دمگرت.

جان: وانبيه! هيچ كهسي له خهلك وهك تو بير ناكهنهوه.
وينستون: گشت وا بير دهكهنهوه، به لام كهس ناويري بيدركيني، تو ئاسوده نانوى كرينون.
جان: تو بي شهرميش به تاوانهكانى خو زياد دهكهى، نانتىگون!
وينستون: هيچ شهرتي له كاره پر له شانازيبهكهى خو نابينم.
جان: نهوى تر كه مرد براى تو نهبوو؟
وينستون: با، براى من بوو.

جان: تو به شانازى كردن به يهكيان ، نهوى ترياننت سووك كرد.
وينستون: من خوشهويستى خوم له ناويانا بهش كردوه نه رق و قينم.
جان: كه واته نيستا برو و خوشهويستيهكانت له ناو مردووهكانا بهش بكه. همتا ماينتم ياسايهك بو مشكهكان دانانيم.

وينستون: كهسى لئ بلئ كرينون! نيمه خهريكين كات به فيرو نهدين. وتهكانى تو نامانجهكمت ناسهلمينن، هر ماوهى ژينى من دريژتر دهكهن.
جان: (ديسان روو له بينهران دهكات) گشت راستهفينهكانتان سهبارت به رووداوهكه بيست. پيوست به هاتنى لايهنگران و بهريوهبرانى حكومت كه به بي سي و دوو نانتىگون با تاوانبار دادهنين، ناكات. حكومهتيش خوى پر به دل پينخوشه نهوانه نهاسراوقه بميننهوه، ياسايهك دابين كرا و پاشان پيشيل كرا. سزا روونه و هيچ كاريكيش له دهست من نايهت (لاسايى كرينون) بي راماى نهو بين بو جزيره. تهواوى ماوهى تهمنى له ژووريكدا رايگرن و نهونده پينخورى پي بدن كه خويني نهستومان نهگرئ.

وينستون: (روو له بينهران) خوشكان و برايانى هاوولاتي! وا دوا كوچى خو دهكهم! به زور نهبي رووناكايى روژ بو همميسه جي بهيلم و بهرهو جزيرهيهكى نهاسراو مل بنيم همتا له ناومند مان و نهمانا ون بيم. له زيندان ، كه هر نهو گوره همتا همتاييهى منه، همتا كاتى مردن به زور دهژيم (قزه دهسكردهكه لا دهبات و دهبيتوه به وينستون) خواكان ، باوكانمان، ولاتهكهم، نيستمانهكهم، دهمان تهمايهر نابي! وا بهرهو مردنى بهره بهره دهرؤم ، بهو تاوانهى كه شانازيم بهو چتانهوه دهكرد كه شياوى شانازى بوون!

(هر دووكيان چتهكان له خويان دهكهنهوه، به تانيهكان دادهگرن و ژوور وهك ههوهلى خوى ليدهكهنهوه، نهوسا شان به شان رادهوستن و وهك ههوهلى شانؤ دنوينن، دهست و لاقيان بهيهكهوه كهلهچه كراوه. دهست به ههلاتن دهكهن. جان دوعا دهكات و وينستون ريتى پييان - كه وهك سي پي لئ هاتووه- له ژير لچهوه به ناههنگ ليدهدات، دهنگى زهنگى دهسپيكي بيگار! رووناكى همتا تاريكايى تهواو ، بهره بهره كز دهبيت)

كوتايى. پاييزى 1385 سهقر

Filename: ئاد AD.doc
Directory: F:\Documents and Settings\xalid\My Documents
Template: F:\Documents and Settings\xalid\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dotm
Title: ئاد AD
Subject:
Author: MRT
Keywords:
Comments:
Creation Date: 9/14/2009 7:17:00 AM
Change Number: 48
Last Saved On: 1/2/2006 5:41:00 AM
Last Saved By: dilax
Total Editing Time: 823 Minutes
Last Printed On: 1/2/2006 5:41:00 AM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 20
Number of Words: 8,336 (approx.)
Number of Characters: 47,520 (approx.)